

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Naši škofje snidó se te dni na Dunaju v posvetovanje, brž ko ne velja to vprašanje o tako zvanih starokatolikih. — Če je resnica, kar vedó nekateri listi, odstopi o veliki noči minister Pino, minister pa postane dvorni svetnik Vitek. — Drž. zbor razpravlja podržavljenje železnic iz Prage do Duhcev in pa iz Duhcev do Bodenbacha. Podržavljenje se sprejme gotovo, vendar pa ropoče par ultranemških kričačev grdo zoper ministra Pino, toda vsa je podoba, da po krivem. — Vojni minister je predložil načrt postave, vsled katere se lahko vsak možki od 19. do 42. leta, ako še sicer ni pri c. kr. vojski, pokliče o potrebi v orožje. To bo tedaj nekaj, kakor svoje dni „črna vojska.“ Te je Avstriji blizu da treba, kajti vse sosednje dežele jo imajo in to sila veliko, tako je ima Nemčija 3 milijone, Rusija 7 $\frac{1}{2}$ milijonov, Italija 1 $\frac{1}{2}$ milj., Francija blizo 1 milj. in celo mala Rumunija je im več (150.000), kakor dosemal naše cesarstvo (146 000). — V osmih kronovinah, med njimi ste Kranjska pa Koroška, naberó pri novačenju vsako leto premalo vojakov in torej v njih pride še četrti razred na vrsto. Pravijo, da je te žalostne prikazni žganje krivo. — V Gradcu je sedaj več francoskih oficirjev, pravijo, da za to, naj se priučé nemščine; treba jim je bode o vojski z Nemci, to tedaj kaže, da se Francozje pripravljajo za njo. — A. Comel pl. Sočebčan, zavoljo svojih slovenskih bukev znan tudi pri naših vojaki, stopi v pokoj in dobil je naslov majorja „ad honores“. — V Kopru na Primorskem so trgovca z žitom Franca Romana, obsodili na 5 let v težko ječo, ker je ljudi za 14.000 gold. opeharil. — V Trstu je mestni zastop zavrgel volitev slov. poslanca Živica. — V Aradu na Ogerskem sta dva oficirja vdrla v hišo necega urednika ter ga z bičem natepla. Vsled tega je po mestu veliko hrupa nastalo, oficirja pa so neki že zapli. — V Bosni in Hercegovini primanjkuje vojakom stanovanj, torej nameravajo v večih mestih zidati kasarne. Kakor piše „Oest. Corr.“ pridejo svitli cesar tje doli. Priprave zato so se bojda že začele.

Vnanje države. O sklepu mirú med Srbi in Bolgari še ni duha ne sluha. Srbija predlaga, naj ima mirovno pismo samo en člen; tisto stališče naj se povrne, kakoršnje je bilo pred vojsko! To pa bo menda težko. — Turčija odjenja v oni točki, ki se nahaja v pogodbi med njo pa bolgarskim knezom pa ne ugaja Rusom; tedaj pa bolgarski vojski ne bo treba seči za meč, če bi se prav Turčija v kako vojsko zaplela. — Peter Karadjordjević je izdal v ruskem „Svietu“ oglas do Srbov, v katerem se jim ponuja, kedar bi jim ga bilo treba. Kaj pa poreče na to kralj Milan? — Črnogorski

knez Nikica se je že iz Petrograda vrnil domov. Na Dunaju je bil prav dobre volje. Svitli cesar bili so ga jako prijazno vzprejeli. — Rusija gradi pridno železnice, sedaj posebno v Aziji, ona do Merva bode kmalu gotova, a mislijo jo še potegniti do Bohare. — V nemškem drž. zboru vrši se debata gledé podaljšanja postave zoper socialiste. Bismark jo terja za 5 let, gotovo to tudi doseže. — Francozi so sklenili l. 1889 napraviti mednarodno razstavo. Spomin jim ima biti ustaje v l. 1789. — Princ Napoleon obsoja postopanje sedanje republikanske vlade in pravi v svojem pismu do obeh zbornic, da je le oligarhija, t. j. vlada, v kateri leži vsa moč pri nekaterih, drugi pa so le zato, da jih lepo ubogajo. To je tudi popolnem resnica. — Na Italijanskem še kolera ni izginila, sedaj je blizu Verone, torej blizo naših mej, vzbolela je na njej neka perilja, v Veroni pa je že več ljudi pobrala. — V Španiji je kraljica za 50.000 mož pomnožila vojsko. Njena hčerka je za davico vzbolela. — Pri Portugizih odstopilo je dosedanje ministerstvo, ker je z osnovo postave gledé vžitnine v zbornicah propadlo.

Za poduk in kratek čas.

Najdena mošnja.

Oče Mikec je bil ravno iz mesta prišel, kder je svojo hčer obiskal, ki je ondi omožena. V tem ga srečajo nekateri sosedi, ki ga vprašajo, kaj da je v mestu videl, kaj slišal in kaj doživel.

Ljubi sosedi, to se ne da tako hitro povedati, odgovori jim Mikec, kajti v mestu se vsaki dan dosti vidi, sliši in doživi, jaz pa sem bil celi teden v mestu, kako bi vam tedaj mogel vse to na enkrat povedati. Jaz mislim, da bo dovolj, ako vam povem, kar sem samo danes v mestu doživel.

Ko sem bil danes zjutraj precej rano iz hiše prišel, stopil sem na nekaj mehkega, in ko se pripognem in pogledam, kaj da bi to bilo, videl sem, da je mošnja in v njej pet goldin. denarja. Ker ne maram tujega blaga s seboj nositi in me tudi ni bila volja popraševati, kdo da je mošnjo zgubil, nesel sem jo na rotovž, naj bi jo ondi shranili ter poizvedovali, čegava da je.

Na rotovžu sem našel samo beriča, kateremu sem rekel: „Čujte, ne zamerite, jaz sem danes zjutraj na nekaj mehkega stopil, namreč na mošnjo z denarji, in jaz bi jo rad tukaj na rotovžu oddal, ker ne vem, kdo jo je zgubil.“

„Dobro, dobro!“ reče berič, „vsedite se, gospod tajnik morajo vsaki čas priti, potem pa to njim povejte.“

Jaz sem se vsedel in čakal skoro poldrugo uro, tedaj so prišli gospod tajnik, in jaz sem